

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2002	4088	2001	8324	12/12/2002

KARAR METNİ

SORUMLU SIFATIYLA 2 NUMARALI KATMA DEĞER VERGİSİ BEYANNAMESİYLE ÖDEMEDİĞİ VERGİYİ, UYUŞMAZLIK KONUSU 1 NUMARALI BEYANNAMEDE DE GÖSTERMEYEN VE ESASIN GÖSTERMESİNDE MÜMKÜN BULUNMAYAN DAVACI ŞİRKETİN İNDİRİM HAKKININ VARLIĞINDAN SÖZ EDİLEMEYECEĞİ HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan: ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...

Vekili :Av. ...

İstem Özet i : Davacı Şirketin, yurt dışındaki bir firmaya yapmış oldu ğu lisans ücreti ödemeleri üzerinden, sorumlu sıfatıyla katma değer vergisi hesaplamadığından ve 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile beyan etmediğinden bahisle, Eylül/1995 dönemi için re'sen salınan katma değer vergisi ile kesilen ağır kusur cezasına ilişkin işlemi; dosyanın incelenmesinden, davacı Şirketin lisans ödemesinde bulundu ğu yabancı firmanın Türkiye'de ikametgahı, işyeri, kanuni merkezi ve iş merkezinin bulunmadığı hususlarının çekişmesiz olması nedeniyle, davacı Şirketin bu firmaya yaptığı lisans ücreti ödemesinden dolayı sorumlu sıfatıyla 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi vermesinin ve katma değer vergilerini ödemesinin gerekmesine karşın, uyuşmazlık konusu dönemde 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi verilmemesi nedeniyle re'sen matrah takdirinin yerinde oldu ğu; ancak, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29 ve 34'üncü maddelerine göre yükümlülerin yaptıkları vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden faaliyetlerine ilişkin yükledikleri katma değer vergilerinin indirilebileceği; bu durumda, sorumlu sıfatıyla 2 numaralı beyanname ile beyan edilerek ödenecek katma değer vergisinin, 1 numaralı beyannamede hesaplanan katma değer vergisinden indirim konusu yapılacağı ve bu durumda 1 numaralı beyanname ile fazladan vergi ödenmesi söz konusu olacağından, mahsup potansiyelinin bulunması halinde 2 numaralı beyannamenin verilmemiş olmasının idare aleyhine sonuç doğurmayacağı; ara kararıyla getirilen dönem katma değer vergisi beyannamesine göre, İnceleme raporu uyarınca re'sen salınan katma değer vergisinin 4.071.155.878 liralık kısmının 1 numaralı katma değer vergisi beyannamesinde indiriminin mümkün bulunmadığının anlaşıldığı; ancak, olayda kusur cezası uygulanması gerektiği gerekçesiyle davayı bu tutar üzerinden vergi aslı ile kusur cezasına ilişkin olarak reddeden, bu tutarı aşan vergi aslı ve cezaya ilişkin olarak işlemi iptal eden ... Vergi Mahkemesinin ... gün ve ... sayılı kararının iptale ilişkin hüküm fıkrasının; dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : İstem reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi Bülent Seyitdanlıo ğlu'nun Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, 2577 sayılı Kanunun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz istemi reddedilerek kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Münevver Demir'in Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir. Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince duruşma yapılmasına gerek görülme yerek işin gereği görüldü:

Temyiz başvurusu; davacı Şirketin yurt dışındaki bir firmaya ödenen lisans ücreti dolayısıyla sorumlu sıfatıyla ödenmesi gereken katma değer vergisini 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile beyan etmediğinden ve ödemediğinden bahisle, Eylül/1995 dönemi için re'sen salınan katma değer vergisi ile kesilen kaçakçılık cezasına ilişkin işlemi kısmen iptal eden kısmen davayı reddeden mahkeme kararının; iptale ilişkin hüküm fıkrasının bozulması istemine ilişkindir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında; beyannamenin Kanuni süresi geçtiği halde verilmemesi hali re'sen takdir nedeni olarak sayılmış; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 40'ncü maddesinin 1'inci fıkrasında ise; katma değer vergisinin bu kanunda aksine hüküm bulunmadıkça, mükelleflerin yazılı beyanları üzerine tarh olunacağı; 34'üncü maddesinin 1'inci fıkrasında da, alış faturası veya benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisinin bu vesikaların kanuni defterlere kaydedilmesi koşuluyla indirilebileceği; 29'uncu maddesinin 3'üncü fıkrasında ise, indirim hakkının vergiyi doğuran olayın vuku buldu ğu takvim yılı aşılmamak şartıyla, ilgili vesikaların kanuni defterlere kaydedildiği vergilendirme döneminde kullanılabileceği hükmü yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı Şirketin yurt dışında bulunan yabancı firmaya yaptığı lisans ödemesi nedeniyle 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9'uncu maddesi uyarınca sorumlu sıfatıyla katma değer vergisi tevkifatı yapmadığından ve 2 numaralı katma değer

vergi beyannamesiyle beyan ederek ödemediğinden bahisle, re'sen katma değer vergisi salınıp ağır kusur cezası kesildiği; bu işlemin iptali istemiyle açılan davada, Vergi Mahkemesince, 2 numaralı beyanname ile beyan edilerek ödenmesi gereken katma değer vergisi, aynı dönemde 1 numaralı beyannamede indirim konusu yapılacağından, idare aleyhine bir durum doğmayacağı gerekçesiyle, davacının sorumlu sıfatıyla ödemesi gereken verginin 1 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile mahsup imkanı bulunan kısmı için işlemin kısmen iptaline karar verildiği anlaşılmıştır.

Yukarıda yer alan hükümlere göre; mükelleflerin katma değer vergisi indiriminden yararlanabilmeleri için, indirim konusu edilen katma değer vergisinin, alış faturası ve benzeri belgelerde ayrıca gösterilmesinin ve bu belgelerin defterlere kayıt edilmiş olmasının yanında, ilgili döneme ilişkin katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilmesi de gerekmektedir.

Bu yasal düzenlemeler karşısında; sorumlu sıfatıyla 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile beyan ederek ödemediği vergiyi, uyumsuzluk konusu döneme ait 1 numaralı beyannamede de göstermeyen ve beyan dönemi geçtikten sonra esasen göstermesi de olanaklı bulunmayan davacı Şirketin, indirim hakkının varlığından söz edilemeyeceğinden; vergi mahkemesi kararının temyiz konusu vergi aslına ilişkin hüküm fıkrasında isabet mevcut değildir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin kısmen kabulüne ve mahkeme kararının temyiz konusu hüküm fıkrasının vergi aslına ilişkin hüküm fıkrasının bozulmasına; temyiz dilekçesinde ileri sürülen hususlar mahkeme kararının cezaya ilişkin hüküm fıkrasının bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden, bu hüküm fıkrasına yönelik temyiz isteminin ise reddine ve bu hüküm fıkrasının onanmasına; 12.12.2002 gününde oybirliği ile karar verildi.

BŞ/ŞGK